ԵԴ1/0313/01/24
(ՀԿԴ/0006/01/24)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԸՆԴԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՀԱՐՑԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

1 մարտի 2024 թվական քաղաք Երևան

ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահ Լիլիթ Թադևոսյանս, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահ Համլետ Ասատրյանս, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի հակակոռուպցիոն պալատի նախագահ Արթուր Դավթյանս ուսումնասիրելով թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթի ընդդատության հարցը լուծելու համար ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու մասին Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի՝ 2024 թվականի փետրվարի 21-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի Ն Ք

<u>Վարույթի դատավարական նախապատմությունը.</u>

1. 2023 թվականի նոյեմբերի 7-ին Հակակոռուպցիոն դատարանում ստացվել է Սուսաննա Գառնիկի Սարգսյանի վերաբերյալ՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 255-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 296-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերով, 495-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 319-րդ հոդվածի 1-ին մասով և Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանի վերաբերյալ՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-204-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 258-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերով, 296-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերով և 319-րդ հոդվածի 1-ին մասով թիվ 59111323 (ՀԿԴ/0250/01/23) քրեական վարույթը:

1.1. Հակակոռուպցիոն դատարանը 2023 թվականի նոյեմբերի 10-ին որոշում է կայացրել թիվ ՀԿԴ/0250/01/23 քրեական վարույթը ստանձնելու և 2023 թվականի նոյեմբերի 16-ին նախնական դատալսումներ նշանակելու մասին:

1.2. Հակակոռուպցիոն դատարանը 2024 թվականի հունվարի 15–ին ՀԿԴ/0250/01/23 քրեական գործով որոշում է կայացրել Կարինե Ղուկասյանի նկատմամբ վարույթն անջատելու մասին և անջատված վարույթին տրվել է ՀԿԴ/0006/01/24 համարը:

1.3. Հակակոռուպցիոն դատարանը 2024 թվականի հունվարի 19-ին որոշում է կայացրել թիվ ՀԿԴ/0006/01/24 քրեական վարույթը ստանձնելու և 2023 թվականի նոյեմբերի 16-ին նախնական դատալսումներ նշանակելու մասին:

1.4. Հակակոռուպցիոն դատարանը, 2024 թվականի փետրվարի 13-ին՝ նախնական դատալսումների ընթացքում, որոշում է կայացրել թիվ ՀԿԴ/0006/01/24 քրեական վարույթն ըստ ընդդատության Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին:

2. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի փետրվարի 21-ին որոշում է կայացրել թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարան ուղարկելու մասին՝ ընդդատության հարցը լուծելու համար:

3. Քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2024 թվականի փետրվարի 23-ին:

<u>Ընդդատության վերաբերյալ հարցը լուծելու համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.</u>

4. 2023 թվականի հոկտեմբերի 26-ի որոշմամբ Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-204-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 258–րդ հոդվածի 3–րդ մասի 1–ին և 3–րդ կետերով, 296-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1–ին և 3-րդ կետերով և 319–րդ հոդվածի 1–ին մասով հանրային քրեական հետապնդում է հարուցվել այն բանի համար, որ *«նա մասնակցել է Վարդան Ղուկասյանի կողմից ստեղծված և ղեկավարած հանցավոր կազմակերպությանը, ինչպես նաև Վարդան Ղուկասյանի և Արտակ Գալստյանի հետ հանցավոր կազմակերպության կազմում կատարել է առանձնապես խոշոր չափերի գույքի շորթում, թաքցրել ու իեղաթյուրել է հանցավոր ճանապարհով ստացված գույքի ծագման աղբյուրը, օգտագործել և տնօրինել է այն, բացի այդ դրդել է ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության Երևան քաղաքի վարչության քրեական հետաքննության բաժնի 4-րդ բաժանմունքի ՀԿԳ ավագ օպերլիազորի պաշտոնը զբաղեցնող Հակոբ Սիմոնի Անանյանին, իրեն հայտնելու նպատակով առանց Խաչատուր Կաղենի Պապյանի համաձայնության ծառայողական լիազորություններն օգտագործելով ձեռք բերել, պահել նրա վերաբերյալ անձնական գաղտնիք համարվող, հասարակության լայն շերտերին ոչ հասու տեղեկություններ և նշված տեղեկությունները հետագայում հայտնել իրեն:*

Այսպես. Կարինե Ղուկասյանը մտերիմ անձնական հարաբերությունների մեջ է գտնվել պաշտոնապարտ անձ հանդիսացող Հակոբ Անանյանի հետ, իր բջջային

հեռախոսում պահել ու գրանցել է վերջինիս անձնական օգտագործման բջջային հեռախոսահամարը և տեղյակ է եղել նրա կողմից օգտագործվող սոցիալական կայքերի հասցեների մասին: Կարինե Ղուկասյանը, 2022 թվականի դեկտեմբերի 9-ից համացանցի ֆեյսբուքյան «Մեսենջեր» հավելվածով նամակագրության մեջ գտնվելով Հակոբ Անանյանի հետ, 2022 թվականի դեկտեմբերի 26-ին՝ ժամը 14:10-ին, հիշյալ հավելվածով Հակոբ Անանյանին է ուղարկել «Տոյոտա» մակնիշի 36 RO 733 հաշվառման համարանիշի ավտոմեքենայի վերաբերյալ տեղեկությունները՝ խնդրելու ու համոզելու եղանակով դրդելով վերջինիս իրեն հայտնել վերոնշյալ ավտոմեքենայի սեփականատիրոջ տվյալները: Հիշյալ խնդրանքին ի պատասխան՝ Հակոբ Անանյանը, Կարինե Ղուկասյանի դրդմամբ, օգտագործելով իր ծառայողական լիազորությունները և խախտելով «Անձնական տվյալների պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքի դրույթները, ի պաշտոնե իրեն հասանելի ՀՀ կառավարման մարմինների շտեմարաններից և տեղեկատվական համակարգերից առանց Խաչատուր Կաղենի Պապյանի համաձայնության ձեռք է բերել, պահել հրապարակման ոչ ենթակա, ուղղակի կերպով նույնականացնող ֆիզիկական անձ հանդիսացող, 27.08.1956թ. ծնված Խաչատուր Կաղենի Պապյանի անձնական տեղեկությունները և նույն օրը դրանք հայտնել է Կարինե Ղուկասյանին՝ այդպիսով բացահայտելով Խաչատուր Կաղենի Պապյանի ինքնությունը և տարածելով հասարակության լայն շերտերին ոչ հասու տեղեկություններ:

Այսինքն՝ Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանին մեղսագրվում է պատժի սպառնալիքով արգելված, մեղավորությամբ կատարված հանցանքի կատարում, որը նախատեսված է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-204-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով:

Բացի այդ, Կարինե Ղուկասյանը տեղյակ լինելով եղբոր՝ «Դոգ» մականվամբ Վարդան Յուրիկի Ղուկասյանի կողմից անձանց և կազմակերպությունների վերաբերյալ արատավորող, նրանց իրավունքներին և օրինական շահերին վնաս պատճառող, անձանց համար անցանկալի տեղեկություններ հավաքելու, տարածելու, այդպիսիք հեռագայում հրապարակելու սպառնալիքով գույք, գույքի նկատմամբ իրավունք կամ իրենց օգտին գույքային բնույթի գործողություններ կատարելու նպատակով, ինչպես նաև անձանցից գումարներ հափշտակելու և հանցավոր ճանապարհով ստացված գույքի ծագման աղբյուրը թաքցնելու և խեղաթյուրելու, այդ թվում ծանր և առանձնապես ծանր հանցագործություններ կատարելու նպատակով ստեղծված և ղեկավարվող, անհամեմատ ծավալուն նպատակներ հետապնդող երկար տևողությամբ հանցավոր գործունեությամբ զբաղվելու, առավել կայունությամբ և համախմբվածությամբ աչքի ընկնող, առավել բարդ ներքին կառուցվածք ունեցող հանցավոր կազմակերպության մասին, անդամակցել՝ մասնակցել է, հանցավոր կազմակերպությանը, որի կազմում կատարել է ծանր և առանձնապես ծանր հանցագործություններ, այն է՝

առանձնապես խոշոր չափերի շորթում, ինչպես նաև թաքցրել հանցավոր կազմակերպության գործունեության արդյունքում ձեռք բերված գույքի ծագման աղբյուրը:

Այսինքն՝ Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանին մեղսագրվում է պատժի սպառնալիքով արգելված, մեղավորությամբ կատարված հանցանքի կատարում, որը նախատեսված է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 319-րդ հոդվածի 1-ին մասով:

Բացի այդ, Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանը «Facebook» սոցիալական կայքի միջոցով ծանոթացել և 2017-2018 թվականներին շփման մեջ է գտնվել Շահեն Արկադյայի Բազեյանի հետ: 2019 թվականի սկզբներին Շ.Բազեյանից տեղեկանալով, որ վերջինս չի ցանկանում շարունակել իր հետ շփումները՝ նրան տեղեկացրել է, որ շուրջ երկու ամիս է նրանից երեխայի է սպասում, ինչին Շ.Բազեյանը կարևորություն չի տվել և վերջնականապես դադարեցրել է շփումները Կ.Ղուկասյանի հետ: 2019 թվականին՝ ծննդաբերելուց հետո, Կարինե Ղուկասյանն այդ մասին հայտնել է Շահեն Բազեյանին՝ միաժամանակ նրան տեղեկացնելով երեխայի հայրությունը ճանաչելու և ալիմենտ պահանջելու գործընթաց սկսելու համար 2019 թվականի սեպտեմբերի 11-ին դատարան դիմելու և Երևան քաղաքի ընդհանուր իրավասության առաջին ատյանի դատարանի կողմից թիվ ԵԴ/29887/02/19 դատական գործը վարույթ ընդունելու մասին: Այնուհետև՝ Կարինե Ղուկասյանը, հանցավոր կազմակերպության մասնակից Արտակ Գալստյանի ու կազմակերպության ղեկավար Վարդան Ղուկասյանի հետ, 2022 թվականի սեպտեմբեր ամսին, տեղեկանալով նույն թվականի սեպտեմբերի 9-ին Շահեն Բազեյանի ամուսնանալու և հարսանեկան արարողությունը Երևան քաղաքի Պարոնյան փողոցի թիվ 40 հասցեում գործող «Դվին» ռեստորանային համալիրում կազմակերպելու մասին, Շահեն Բազեյանի վերաբերյալ արատավորող տեղեկություններ համացանցի միջոցով հրապարակելու սպառնալիքով, շանտաժի եղանակով ծրագրել են Շահեն Բազեյանից շորթմամբ հափշտակել առանձնապես խոշոր չափերի գույք: Մասնավորապես՝ իրենց հանցավոր մտադրությունն իրականացնելու նպատակով Կարինե Ղուկասյանը ձեռք է բերել Շահեն Բազեյանի, նրա կնոջ ու մոր լուսանկարները, ապա հարսանիքից օրեր անց զանգահարել է Շահեն Բազեյանին՝ հայտնելով նրա ամուսնության մասին տեղեկացված լինելու հանգամանքը և ներկայացրել է իր համար բնակարան գնելու և իրեն գումար հանձնելու պահանջ՝ սպառնալով հակառակ դեպքում հարսանեկան լուսանկարներն իր եղբոր՝ հանցավոր կազմակերպության ղեկավար «Դոգ» մականվամբ Վարդան Ղուկասյանի կողմից համացանցի միջոցով տարածել և Շահեն Բազեյանի ու նրա մերձավոր ազգականների մասին արատավորող, նրանց իրավունքներին և օրինական շահերին վնաս պատճառող, նրա համար անցանկալի տեղեկությունների հրապարակմամբ: Շահեն Բազեյանի կողմից մերժում ստանալուց հետո Կարինե Ղուկասյանը, հիշյալ լուսանկարները տրամադրել է

Վարդան Ղուկասյանին, ով շարունակելով հանցավոր կազմակերպության դիտավորության մեջ ընդգրկված գործողությունները, իր հերթական ելույթի ժամանակ անդրադարձել է Շահեն Բազեյանին, վերջինիս ամուսնությանը, ապա համացանցի սոցիալական տիրույթում տեղադրել է Շահեն Բազեյանի, նրա կնոջ ու մոր լուսանկարները՝ նրանց հասցեին տալով սեռական բնույթի հայհոյանքներ: Ստեղծված իրավիճակից դուրս գալու և խնդրին լուծում տալու նպատակով Շահեն Բազեյանի խնդրանքով նրա ընկեր Կարեն Գարեգինի Կոստանդյանը Երևան քաղաքի Գայի պողոտա 2 հասցեում գտնվող «Հանրային ձայն» կուսակցության գրասենյակում հանդիպել է հանցավոր կազմակերպության մասնակից Արտակ Գալստյանին, ով հայտնել է, որ այդ հարցով ինքն անձամբ է շահագրգռված և հարցին վերջնական լուծում տալու համար ներկայացրել է Շահեն Բազեյանի կողմից Կարինե Ղուկասյանին 3-ից 4 բնակարան գնելու պահանջ, որպիսի խոսակցության ընթացքում Կարինե Ղուկասյանն իր դժգոհությունն է արտահայտել Շահեն Բազեյանի փոխարեն Կարեն Կոստանդյանի կողմից հանդիպմանը ներկայանալու հարցի կապակցությամբ: Օրեր անց Շահեն Բազեյանն ու Կարեն Կոստանդյանը Երևան քաղաքի Գայի պողոտա 2 հասցեում գտնվող «Հանրային ձայն» կուսակցության գրասենյակում հանդիպել են Արտակ Գալստյանին, ով կրկին Շահեն Բազեյանին ներկայացրել է շուրջ 500.000 ԱՄՆ դոլար գումարին համարժեք 3-ից 4 բնակարան գնելու և Կարինե Ղուկասյանին առանձնապես խոշոր չափերի գույք հանձնելու պահանջ: Խոսակցության ընթացքում Շահեն Բազեյանը սակարկել է պահանջվող գումարը: Շահեն Բազեյանի կողմից իրեն ներկայացված գումարային պահանջի չափի սակարկման շուրջ Արտակ Գալստյանի ու հանցավոր կազմակերպության մյուս անդամների հետ ունեցած բանակցությունների արդյունքում Արտակ Գալստյանը Շահեն Բազեյանին ներկայացրել է 38.817.000 ՀՀ դրամին համարժեք 100.000 ԱՄՆ դոլար գումար հանձնելու պահանջ և այդ պահանջի շուրջ պարբերաբար հեռախոսազրույցներ ունեցել Շահեն Բազեյանի հետ: Վերջինս իր անձի ու մերձավոր ազգականների մասին արատավորող տեղեկությունների՝ Վարդան Ղուկասյանի կողմից կրկին հրապարակելու սպառնալիքից դրդված, վաճառել է իրեն պատկանող «Ford Mustang» մակնիշի ավտոմեքենան՝ այդ մասին հեռախոսազանգի միջոցով հայտնելով Արտակ Գալստյանին, ով գումարը փոխանցելու համար նրան է ուղարկել Կարինե Ղուկասյանի բանկային հաշվեհամարը, սակայն հանցավոր գործունեության արդյունքում ստացված գումարի իրական բնույթը, ծագման աղբյուրը, գտնվելու վայրը, տեղաշարժը թաքցնելու նպատակով, քիչ անց կրկին զանգահարել է Շահեն Բազեյանին և պահանջել գումարն իրենց հանձնել առձեռն: 2023 թվականի մարտի 4-ին Շահեն Բազեյանը պահանջված 100.000 ԱՄՆ դոլար գումարից 15.000 ԱՄՆ դոլարը Արտակ Գալստյանին հանձնելու նպատակով գնացել է Երևան քաղաքի Գայի պողոտա 2 հասցեում գտնվող «Հանրային ձայն» կուսակցության գրասենյակ,

որտեղ վերջինիս առձեռն հանձնել է առանձնապես խոշոր չափերի՝ 5.822.550 ՀՀ դրամին համարժեք 15.000 ԱՄՆ դոլար գումարը: Այնուհետև, Արտակ Գալստյանը, Կարինե Ղուկասյանն ու Վարդան Ղուկասյանը հանցավոր կազմակերպության կազմում շարունակելով իրենց հանցավոր գործողությունները, գիտակցելով հանցավոր ճանապարհով, այն է՝ շորթման արդյունքում, Շահեն Բազեյանից ստացված գումարի հանցավոր ծագումը, այն թաքցնելու և խեղաթյուրելու դիտավորությամբ, Արտակ Գալստյանը «Հանրային ձայն» փաստաբանական ընկերության փաստաբան, ՀՀ փաստաբանների պալատի անդամ Լիլիա Մնոյանի անվամբ կազմել է «Հաշտության համաձայնություն» վերտառությամբ փաստաթուղթ՝ թիվ ԵԴ/29887/02/19 դատական գործով հայցից հրաժարվելու դիմաց Շահեն Բազեյանի կողմից Կարինե Ղուկասյանին 15.000 ԱՄՆ դոլար գումար վճարելու ու ևս 85.000 ԱՄՆ դոլար գումար հետագայում վճարելու պարտավորություն ստանձնելու մասին, որպիսի փաստաթուղթը ստորագրել են կողմերը՝ այդպիսով թաքցնելով և խեղաթյուրելով հանցավոր ճանապարհով ստացված գույքի իրական բնույթը և ծագման աղբյուրը: Արտակ Գալստյանը շորթմամբ ստացված 15.000 ԱՄՆ դոլարից 2800 ԱՄՆ դոլարը հանձնել է Կարինե Ղուկասյանին, ով հիշյալ գումարով իր օգտագործման համար ձեռք է բերել բջջային հեռախոս, բացի այդ՝ 3200 ԱՄՆ դոլարը Արտակ Գալստյանը ստացել է որպես Կարինե Ղուկասյանի կողմից իր նկատմամբ նախկինում ունեցած պարտքի մարում՝ նման կերպ թաքցնելով և խեղաթյուրելով հանցավոր ճանապարհով ստացված գույքի տեղաշարժը, տեղաբաշխումը և գտնվելու վայրը: (…)»[1]:

5. Հակակոռուպցիոն դատարանը 2024 թվականի փետրվարի 13-ի որոշմամբ արձանագրել է հետևյալը. *«(…) «ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16–ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6–ին ուժի մեջ մտած ՀՕ–31–Ն ՀՀ օրենքի համաձայն՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի հավելված 1–ում «Հոդված 296. Փողերի լվացումը» բառերը փոխարինվել է «Հոդված 296. 3-րդ մաս, 2-րդ կետ. Փողերի լվացումը՝ իշխանական կամ ծառայողական լիազորությունները կամ դրանցով պայմանավորված ազդեցությունն օգտագործելով» բառերով, ինչի արդյունքում սույն գործով մեղադրյալ Կարինե Ղուկասյանին վերագրվող հանցանքները, մասնավորապես, փողերի լվացումն այլևս չի հանդիսանում կոռուպցիոն հանցանք, ընդգրկված չեն ՀՀ քրեական օրենսգրքի հավելված 1–ում, ուստի սույն քրեական գործն այլևս ընդդատյա չէ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:*

Նկատի ունենալով, որ մեղադրյալ Կարինե Ղուկասյանին վերագրվող ենթադրյալ հանցանքները կատարվել են Երևան քաղաքում, ուստի սույն քրեական գործն առարկայական և տարածքային ընդդատության կանոններին

[1] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 21, թերթեր 258-262:

համապատասխան պետք է փոխանցել Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան: (…)»[2]:

6. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի փետրվարի 21-ի որոշմամբ արձանագրել է հետևյալը.

«Դատարանը, ուսումնասիրելով գործի նյութերը, ծանոթանալով ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի 2024 թվականի փետրվարի 13-ի որոշմանը, գտնում է, որ սույն դատական գործն ենթակա չի եղել փոխանցման ըստ ընդդատության Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան, հետևաբար այս դեպքում Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական և հակակոռուպցիոն դատարանների միջև առկա է ընդդատության մասին վեճ, որը լուծելու համար պետք է դիմել ՀՀ վճռաբեկ դատարան՝ հետևյալ հիմնավորումներով.

(…) [Դ]ատարանը գտնում է, որ գործի քննության ընթացքում քրեական օրենսգրքի համապատասխան հավելվածում փոփոխությունների դեպքում վարույթները չպետք է փոխանցեն ըստ ընդդատության, քանի որ դրանք դատարանի կողմից ստանալու պահին եղել են ճիշտ ընտրված ընդդատությամբ և կանխավարկածը պետք է լինի գործի քննության շարունակությունը տվյալ դատարանում, այլ ոչ թե այն ըստ ընդդատության փոխանցելը:

Դատարանի այս դատողությունը, ի թիվս այլոց, պայմանավորված է հետևյալ հիմնավորումներով.

ա. Ընդդատության կանոնները պետք է զերծ պահեն անձին դատական շրջապտույտից՝ նպաստելով գործի քննության ողջամիտ ժամկետների պահպանմանը և արդյունավետ արդարադատության իրականացմանը:

բ. Գործի ընդդատությունը որոշելը, որպես դատավարական գործողություն, որոշվում է այդ գործը ստանալու պահին գործող օրենսգրքի նորմերին համապատասխան և դատավարական նորմի հետադարձության կանոն այդ մասով նախատեսված չէ:

գ. Քրեական օրենսգրքի հավելվածի փոփոխությունը համարվում է քրեական օրենքի վրիպոխություն, որի վրա լիարժեքորեն տարածվում են քրեական օրենքի հետադարձության կանոնները սահմանող նորմի կարգավորումները: Այս դեպքում հարկ է արձանագրել, որ կոռուպցիոն հանցագործությունները սահմանող հավելվածի փոփոխությունը ոչ՛ մեղմացնող, ոչ՛ խստացնող օրենք է, հետևաբար դրա կիրառությունը հետադարձ կերպով անթույլատրելի է, եթե չկա համապատասխան անցումային դրույթ ընդունված օրենքում: Այլ կերպ՝ քրեական օրենքի փոփոխությունը, որով չի բարելավվում անձի վիճակը, տարածվում է այն ուժի մեջ մտնելուց հետո ծագած իրավահարաբերությունների վրա:

[2] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 24, թերթեր 156-159:

դ. ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16-ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6-ին ուժի մեջ մտած ՀՕ-31-Ն ՀՀ օրենքը չի նախատեսում անցումային դրույթ, ըստ որի՝ դատարանների վարույթում գտնվող նախկին կոռուպցիոն բնույթի հանցագործությունների վերաբերյալ վարույթները պետք է վախանցվեն ըստ ընդդատության: Դատարանն ընդգծում է, որ ի տարբերություն օրենադրության փոփոխության նախկին դեպքերի, երբ օրենսդիրն անցումային դրույթի ուժով կարգավորել էր գործերի վախանցումը ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան, այս դեպքում նման նորմ չի նախատեսել, ինչը հիմք է տալիս գալ հիմնավոր այն եզրահանգման, որ օրենսդրի կամքը եղել է հիշյալ քրեական վարույթների քննությունը գործը սրացած դատարանում մնալը: Հակառակ դեպքում հնարավոր է ստեղծվի մի իրավիճակ, երբ տարբեր ժամանակներում իրականացված օրենադրական փոփոխությունների արդյունքում քրեական գործը կհայտնվի անվերջ «շրջապտույտի» մեջ: Օրինակ՝ դատարանում ավարտական փուլում (դատական վիճաբանություններ կամ եզրափակիչ եւույթներ) գտնվող քրեական գործը զուտ օրենադրական փոփոխություններից ելնելով առարկայական ընդդատությամբ ուղարկվի այլ դատարան, իսկ որոշ ժամանակ անց՝ նույն հիմնավորումներով վերադարձվի այն ուղարկած դատարան:

Հիմք ընդունելով վերը նշվածը՝ դատարանը վերահաստատում է իր մոտեցումը, որ առարկայական ընդդատության ենթակա գործերի փոփոխության դեպքում գործում է ճիշտ ընդդատությամբ գործը սրացած դատարանի կողմից գործի քննությունը շարունակելու կանխավարկածը, եթե այլ բան նախատեսված չէ համապատասխան ընդունված նոր օրենքով: Նման մոտեցումը միտված է ապահովելու ընդդատության որոշման կանոնի կայունության հատկանիշը, ինչը պետք է բացառի քրեական գործերի ձևական հիմքերով «միգրացիայն» դատարանների միջև:

Բացի այդ, այս դեպքում մեղադրյալ Կ.Ղուկասյանի մեղադրանքի բովանդակային ուսումնասիրությունը վկայում է, որ այն կապված է նաև կոռուպցիոն բնույթի ենթադրաբար կատարված այլ հանցագործությունների հետ: Մասնավորապես՝ ըստ մեղադրանքի Կ.Ղուկասյանը դրդել է ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության Երևան քաղաքի վարչության քրեական հետախուզության բաժնի 4-րդ բաժանմունքի ՀԿԳ ավագ օպերլիազորի պաշտոնը զբաղեցնող Ա-ին, իրեն հայտնելու (...):

Ամփոփելով ամբողջ վերը նշվածը՝ դատարանը եզրահանգում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը սույն գործը ճիշտ ընդդատությամբ սրանալով շուրջ վեց դատական նիստ անցկացնելուց հետո, ինչ-ինչ պատճառներով դրանից մաս անջատելով, որից հետո նորից նախնական դատական լսումներ անցկացնելով և ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին»

2024 թվականի հունվարի 16-ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6-ին ուժի մեջ մտած ՀՕ-31-Ն ՀՀ օրենքի փոփոխության հիման վրա քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելով՝ ընդդատության որոշման կանոնի կապակցությամբ դրսևորել է ձևական մոտեցում և առանց նյութական ու դատավարական բավարար հիմքերի փոխանցել է գործն ըստ ընդդատության:

Դատարանն անդրադառնալով այն հավանական փաստարկին, ըստ որի քրեական դատավարության օրենսգիրքը թույլատրում է քրեական գործն ընդդատությամբ ուղարկել ցանկացած փուլում, արձանագրում է, որ այդ կարգավորումը վերաբերում է միայն գործի քննության ընթացքում ի հայտ եկած նոր փաստերին, այլ ոչ թե օրենքի փոփոխությանը: (…)»[3]:

<u>Սույն որոշման հիմնավորումները և եզրահանգումը.</u>

8. Սույն վարույթով բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավո՞ր է արդյոք Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթն ընդդատյա է Հակակոռուպցիոն դատարանին:

9. ՀՀ Սահմանադրության 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «*Յուրաքանչյուր ոք ունի անկախ և անաչառ դատարանի կողմից իր գործի արդարացի, հրապարակային և ողջամիտ ժամկետում քննության իրավունք*»:

10. «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Յուրաքանչյուր ոք, (…) նրան ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի առնչությամբ, ունի օրենքի հիման վրա ստեղծված անկախ ու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի և հրապարակային դատաքննության իրավունք*»:

10.1. Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, *«օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան»* հասկացությունը մեկնաբանելիս նշել է. *«Այն երկրներում, որտեղ օրենքը կոդիֆիկացված է, դատական համակարգի կազմակերպումը չի կարող թողնվել դատական մարմինների հայեցողությանը, սակայն դա չի նշանակում, որ դատարաններն օժտված չեն համապատասխան ազգային օրենսդրությունը մեկնաբանելու որոշակի ազատությամբ»*[4]:

Միևնույն ժամանակ, դատական մատչելիության իրավունքի համատեքստում Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ. *«Ներպետական դատական ատյանները դատավարական կանոնները կիրառելիս պետք է ձեռնպահ*

[3] Տե՛ս քրեական վարույթ, հատոր 25, թերթեր 5-12:
[4] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Gorgiladze v. Georgia* գործով 2009 թվականի հոկտեմբերի 20-ի վճիռը, գանգատ թիվ 4313/03, 69-րդ կետ:

մնան դրանց չափազանցված ձևականացումից, որն իր ազդեցությունը կունենա դատավարության արդարացիության վրա»[5]:

11. Վճռաբեկ դատարանը *Գևորգ Հարությունյանի* գործով իրավական դիրքորոշում է ձևավորել այն մասին, որ. «*(…) Գործերի պատշաճ ընդդատությունը, որպես արդար դատաքննության անհրաժեշտ բաղկացուցիչ, հիմնարար իրավական արժեք է: Դրա հիմնարար բնույթը բխում է արդար դատաքննության ինստիտուցիոնալ տարրից՝ անկախ, անկողմնակալ, իրավասու և օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան ապահովելու պետության պոզիտիվ պարտականությունից: Իսկ այդ պարտականությունն իր հերթին, ըստ էության, ամրագրված է Հայաստանի Հանրապետության իրավական համակարգում բարձրագույն իրավաբանական ուժ ունեցող այնպիսի նորմատիվ ակտերում, ինչպիսիք են ՀՀ Սահմանադրությունը (…), Քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին միջազգային դաշնագիրը (14-րդ հոդված) և «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիան (6-րդ հոդված): (…)*

Պատշաճ ընդդատության հիմնարար իրավական նշանակությունն այն է, որ յուրաքանչյուր կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանի որոշման հստակ կանոնների առկայությունը և դրանց կանխատեսելի գործադրումն անհրաժեշտ պայման են կողմնակի դիտորդի մոտ այնպիսի համոզմունք ձևավորելու համար, որ տվյալ կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանը և դատավորը նախապատրամադրվածություն չունեն, և տվյալ գործը վարույթ ընդունելիս սուբյեկտիվիզմն ու կամայականությունը բացառված են եղել:

Այսպիսով, քրեական գործերի ընդդատության որոշման հստակ, կամայականությունը բացառող կանոնների առկայությունը և գործադրումը պարտադիր նախապայման են արդարադատության մատչելիության պատշաճ երաշխավորման համար (…)»[6]:

12. Վերոգրյալից հետևում է, որ ընդդատության կանոններն այն չափանիշներն են, որոնց հիման վրա որոշվում է, թե տվյալ գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն: Ընդդատության կանոնները կոչված են անձին զերծ պահելու դատական շրջապտույտից, որը կարող է առաջանալ, եթե դատարանները հրաժարվեն գործը վարույթ ընդունել՝ իրենց ընդդատյա չլինելու պատճառաբանությամբ:

Ընդդատության ինստիտուտը հիմնարար նշանակություն ունեցող արժեք է, քանի որ այն անմիջականորեն կապված է անձի՝ օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարանի կողմից իր գործի քննության իրավունքի հետ: Քրեական վարույթի

---

[5] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Walchli v. France* գործով 2007 թվականի հուլիսի 26-ի վճիռը, գանգատ թիվ 35787/03, 29-րդ կետ:

[6] Տե՛ս Վճռաբեկ դատարանի՝ *Գևորգ Հարությունյանի* գործով 2011 թվականի հուլիսի 13-ի թիվ ԵԿԴ/0211/01/10 որոշումը, կետեր 15-16:

մասնակիցների համար պետք է կանխատեսելի լինի, թե իրենց գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն:

13. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 260-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության և Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարաններին (այսուհետ՝ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան) ընդդատյա են առաջին ատյանի կարգով իրականացվող բոլոր վարույթները, ինչպես նաև դատական երաշխիքների բոլոր վարույթները, բացառությամբ Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքի հավելված N 1-ով նախատեսված կոռուպցիոն հանցանքների վերաբերյալ, այդ թվում՝ դատական երաշխիքների վարույթների, որոնք ընդդատյա են հակակոռուպցիոն դատարանին»:*

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«1.Նախնական դատաքննության ընթացքում պարզելով, որ տվյալ վարույթն ընդդատյա չէ իրեն, դատարանն այն որոշմամբ անհապաղ փոխանցում է ըստ ընդդատության:*

(…)

5. Վարույթն ըստ ընդդատության ստացած հակակոռուպցիոն կամ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը մինչև նախնական դատաքննություն նշանակելը նոտրյա ժամկետում որոշում է կայացնում վարույթը վճռաբեկ դատարան ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ դրա առարկայական ընդդատությանը:

(…)

8. Սույն հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված դեպքում Վճռաբեկ դատարանի նախագահը, Վճռաբեկ դատարանի քրեական և հակակոռուպցիոն պալատների նախագահները վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստանալու պահից տասնօրյա ժամկետում վերջնականապես լուծում են վարույթի առարկայական ընդդատության հարցը՝ ընդհանուր թվի ձայների մեծամասնությամբ ընդունված որոշմամբ: Քվեարկելիս ձեռնպահ մնալ չի թույլատրվում:

9. Սույն հոդվածով սահմանված կարգով որոշված դատարանը համարվում է իրավասու դատարան»:

14. Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16-ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6-ին ուժի մեջ մտած ՀՕ-31-Ն օրենքի 7-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«Օրենսգրքի հավելված N 1-ում՝*

*1) **«Հոդված 296. Փողերի լվացումը»** բառերը փոխարինել **«Հոդված 296. 3-րդ մաս, 2-րդ կետ. Փողերի լվացումը՝** իշխանական կամ ծառայողական լիազորությունները կամ դրանցով պայմանավորված ազդեցությունն օգտագործելով»* բառերով:

15. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 23-րդ և 24-րդ մասերի համաձայն՝ *«23. (…) Հայաստանի Հանրապետության առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարաններին ենթակա (…) կոռուպցիոն հանցագործությունների վերաբերյալ գործերը վերաբաշխվում են հակակոռուպցիոն դատարանի համապատասխան մասնագիտացում ունեցող դատավորների միջև, բացառությամբ սույն հոդվածի 24-րդ մասով սահմանված դեպքի:*

24. Հայաստանի Հանրապետության առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների վարույթում գտնվող՝ սույն մասով նախատեսված գործերը ենթակա չեն վերաբաշխման հակակոռուպցիոն դատարանին, եթե տվյալ գործով անցում է կատարվել դատաքննության փուլ»:

16. «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«1. Եթե օրենսդրության մեջ բացակայում է կոնկրետ հասարակական հարաբերությունը կարգավորող իրավական նորմը, սակայն օրենսդրությամբ սահմանված է համանման հարաբերությունները կարգավորող այլ իրավական նորմ, ապա այդպիսի հարաբերությունների նկատմամբ (եթե դա չի հակասում դրանց էությանը) կիրառվում են համանման հարաբերություններ կարգավորող իրավական նորմերը (օրենքի անալոգիա):(…):*

3. Օրենքի կամ իրավունքի անալոգիա չի կարող կիրառվել, եթե դրանով սահմանափակվում են անձանց իրավունքները, ազատությունները, կամ նրանց համար նախատեսվում է նոր պարտականություն կամ պատասխանատվություն, կամ խստացվում են նրանց նկատմամբ կիրառվող պատասխանատվության, հարկադրանքի միջոցները կամ դրանց կիրառման կարգը, հարկերի, տուրքերի և այլ պարտադիր վճարների վճարման կարգը, անձանց գործունեության նկատմամբ հսկողություն ու վերահսկողություն իրականացնելու պայմանները և կարգը:

4. Օրենքի անալոգիան և իրավունքի անալոգիան կարող են կիրառվել միայն, եթե տվյալ օրենքով չի արգելվում անալոգիայի կիրառումը»:

17. Սույն վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ՝

- Հակակոռուպցիոն դատարանը որոշում է կայացրել վարույթն ըստ ընդդատության Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելու մասին՝ փաստելով, որ Կ.Ղուկասյանին վերագրվող հանցանքը՝ փողերի լվացումը, 2024 թվականի հունվարի 16–ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6–ին ուժի մեջ մտած ՀՕ–31–Ն ՀՀ օրենքով ՀՀ քրեական օրենսգրքի հավելված 1–ում կատարված փոփոխության արդյունքում այլևս չի հանդիսանում կոռուպցիոն հանցանք[7]:

[7] Տե՛ս սույն որոշման 5-րդ կետը:

- Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանն արձանագրել է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը սույն գործը ճիշտ ընդդատությամբ ստանալով շուրջ վեց դատական նիստ անցկացնելուց հետո, ինչ-ինչ պատճառներով դրանից մաս անջատելով, որից հետո նորից նախնական դատական լսումներ անցկացնելով և ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16-ին ընդունված և 2024 թվականի փետրվարի 6-ին ուժի մեջ մտած ՀՕ-31-Ն ՀՀ օրենքի փոփոխության հիման վրա քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան ուղարկելով՝ ընդդատության որոշման կանոնի կապակցությամբ դրսևորել է ձևական մոտեցում և առանց նյութական ու դատավարական բավարար հիմքերի փոխանցել է գործն ըստ ընդդատության:

Առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը միաժամանակ փաստել է, որ մեղադրյալ Կ.Ղուկասյանի մեղադրանքի բովանդակային ուսումնասիրությունը վկայում է, որ այն կապված է նաև ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության Երևան քաղաքի վարչության քրեական հետախուզության բաժնի 4-րդ բաժանմունքի ՀԿԳ ավագ օպերլիազորի պաշտոնը զբաղեցնող անձի կողմից կոռուպցիոն բնույթի ենթադրաբար կատարված այլ հանցագործությունների հետ:

Առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանն անդրադառնալով նաև այն հավանական փաստարկին, ըստ որի քրեական դատավարության օրենսգիրքը թույլատրում է քրեական գործն ընդդատությամբ ուղարկել ցանկացած փուլում, արձանագրել է, որ այդ կարգավորումը վերաբերում է միայն գործի քննության ընթացքում ի հայտ եկած նոր փաստերին, այլ ոչ թե օրենքի փոփոխությանը[8]:

18. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 9-16-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ պետք է փաստել, որ «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի վերոգրյալ նորմի համալիր վերլուծությունից հետևում է, որ ՀՀ իրավական համակարգում թույլատրելի է օրենքի անալոգիա կիրառելը, սակայն պայմանով, որ նախ՝ պետք է օրենսդրության մեջ բացակայի կոնկրետ հասարակական հարաբերությունը կարգավորող իրավական նորմը, սակայն այդ նույն օրենսդրությամբ սահմանված լինի համանման հարաբերությունները կարգավորող այլ իրավական նորմ, որը, եթե չի հակասում դրանց էությանը, կարող է կիրառվել համանման հարաբերությունների նկատմամբ, երկրորդ՝ կոնկրետ օրենսդրությունը, որում առաջացել է անալոգիա կիրառելու անհրաժեշտություն, չպետք է արգելի անալոգիայի կիրառումը, երրորդ՝ անալոգիայի կիրառումը չպետք է սահմանափակի անձանց իրավունքները,

[8] Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

ազատությունները, կամ նրանց համար նախատեսի նոր պարտականություն կամ պատասխանատվություն, կամ խստացնի նրանց նկատմամբ կիրառվող պատասխանատվության, հարկադրանքի միջոցները կամ դրանց կիրառման կարգը և այլն:

19. Վերոգրյալի հիման վրա անդրադառնալով սույն դեպքում անալոգիա կիրառելու թույլատրելիությանը և իրավաչափությանը՝ Վճռաբեկ դատարանն արձանագրում է, որ «ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16–ին ընդունված ՀՕ–31–Ն ՀՀ օրենքով կատարված փոփոխության արդյունքում ՀՀ քրեական օրենսգրքի 296-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերն այլևս չեն հանդիսանում կոռուպցիոն հանցանք և ընդգրկված չեն ՀՀ քրեական օրենսգրքի հավելված 1–ում, հետևաբար դրանց վերաբերյալ վարույթներն ընդդատյա են առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին: Սակայն, կատարված փոփոխությամբ որևէ կարգավորում չի սահմանվել առ այն, թե արդյոք Հակակոռուպցիոն դատարանի վարույթում գտնվող նմանատիպ վարույթները ենթակա են վերաբաշխման, թե ոչ:

Այդունահղերձ, դեռևս 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 23-րդ և 24-րդ մասերով սահմանվել է, որ ՀՀ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարաններին ենթակա կոռուպցիոն հանցագործությունների վերաբերյալ այն գործերը, որոնցով **անցում չի կատարվել դատաքննության փուլ,** վերաբաշխվում են հակակոռուպցիոն դատարանի համապատասխան մասնագիտացում ունեցող դատավորների միջև: Այսինքն, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքով լուծում է տրվել համանման իրավահարաբերությանը, ըստ որի՝ դատաքննության փուլ անցում չկատարված լինելու դեպքում առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի վարույթում գտնվող վարույթի փոխանցումը Հակակոռուպցիոն դատարան իրավաչափ է:

Հաշվի առնելով, որ ինչպես «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքը, այնպես էլ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգիրքը չեն արգելում անալոգիայի կիրառումը, ինչպես նաև տվյալ պարագայում անալոգիայի կիրառումն անձանց իրավունքները, ազատությունները չի սահմանափակում կամ նրանց համար նոր պարտականություն կամ պատասխանատվություն չի նախատեսում, գտնում ենք, որ տվյալ իրավիճակում ընդդատության հարցը պետք է լուծվի «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ

կատարելու մասին» ՀՕ-331-Ն օրենքի 19-րդ հոդվածի 23-րդ և 24-րդ մասերին համահունչ: Այլ կերպ՝ այն դեպքում, երբ Հակակոռուպցիոն դատարանն անցում չի կատարել հիմնական դատալսումների փուլ, գործը ենթակա է վերաբաշխման առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

Ինչ վերաբերվում է առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի այն պնդմանը, որ Կ.Ղուկասյանի մեղադրանքի բովանդակային ուսումնասիրությունը վկայում է, որ այն կապված է նաև կոռուպցիոն բնույթի ենթադրաբար կատարված այլ հանցագործությունների հետ, ապա այն սույն գործերի նյութերով չի հաստատվում:

20. Վերոշարադրյալի հիման վրա և հաշվի առնելով, որ սույն գործով Հակակոռուպցիոն դատարանն անցում չի կատարել հիմնական դատալսումների փուլ, ուստի Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթն ընդդատյա է Հակակոռուպցիոն դատարանին, հիմնավոր չէ:

21. Վերոգրյալի հիման վրա գտնում ենք, որ թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթն ընդդատյա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանին:

Ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի 8-րդ մասով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի Ն Ք

Կարինե Յուրիկի Ղուկասյանի վերաբերյալ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-204-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին կետով, 258-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերով, 296-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 1-ին և 3-րդ կետերով և 319-րդ հոդվածի 1-ին մասով թիվ ԵԴ1/0313/01/24 (ՀԿԴ/0006/01/24) քրեական վարույթն ընդդատյա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանին:

ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ԼԻԼԻԹ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ	**ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՄԼԵՏ ԱՍԱՏՐՅԱՆ**	**ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՀԱԿԱԿՈՌՈՒՊՑԻՈՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ԱՐԹՈՒՐ ԴԱՎԹՅԱՆ**